Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 93/53/ЕИО НА СЪВЕТА**

от 24 юни 1993 година

за въвеждане на минимални мерки на Общността за борба с някои болести по рибите

(ОВ L 175, 19.7.1993 г., стр. 23)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2000/27/ЕО на Съвета от 2 май 2000 година	L 114	28	13.5.2000
►**M2**	Решение 2001/288/ЕО на Комисията от 3 април 2001 година	L 99	11	10.4.2001
►**M3**	Решение 2006/911/ЕО на Комисията от 5 декември 2006 година	L 346	41	9.12.2006
►**M4**	Директива 2006/104/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	352	20.12.2006
►**M5**	Решение 2007/729/ЕО на Комисията от 7 ноември 2007 година	L 294	26	13.11.2007

Изменена с

►**A1**	Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003

▼B

ДИРЕКТИВА 93/53/ЕИО НА СЪВЕТА

от 24 юни 1993 година

за въвеждане на минимални мерки на Общността за борба с някои болести по рибите

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

като взе предвид становището на Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

като има предвид, че рибите са включени в приложение II към Договора; като има предвид, че търговията с риба представлява важен източник на доходи в сектора на аквакултурите;

като има предвид, че е необходимо да се установят на общностно ниво мерките за борба, които трябва да се предприемат, в случай че се появят болести, за да се гарантира рационалното развитие на сектора на аквакултурите и да се допринесе за защита на здравето на животните в Общността;

като има предвид, че е необходимо, за да се обхванат съответните болести, да се направи справка със списъците, определени в приложение А към Директива 91/67/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания при пускането на пазара на аквакултури и продукти от тях ([4]);

като има предвид, че появата на тези болести може лесно да приеме епизоотични пропорции, предизвиквайки смъртност и смущения от такъв мащаб, който да намали сериозно рентабилността на аквакултурите;

като има предвид, че трябва да бъдат взети мерки за контрол веднага щом възникне съмнение за наличието на такава болест, така че да започне незабавно и ефективно действие веднага щом наличието на болестта бъде потвърдено;

като има предвид, че тези мерки трябва да целят защита от разпространението на болестта и най-вече посредством внимателно контролиране на движенията на рибите и продуктите, които могат да разпространят инфекцията;

като има предвид, че защитата от болестите в Общността трябва обикновено да се базира на политика, която не включва ваксинация;

като има предвид, че от съществено значение е да се направи едно основно епизоотично изследване, за да се попречи на каквото и да е разпространение на болестите; като има предвид, че държавите-членки трябва да установят специални звена за тази цел;

като има предвид, че за да се гарантира една ефективна система за контрол, диагностиката на болестите трябва да се хармонизира и провежда под надзора на отговорните лаборатории, координацията

([1]) ОВ C 172, 8.7.1992 г., стр. 16.
([2]) ОВ C 150, 31.5.1993 г.
([3]) ОВ C 19, 25.1.1993 г., стр. 4.
([4]) ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 1.

▼B

на които може да се осъществява от една референтна лаборатория, която да бъде определена от Общността;

като има предвид, че за да се гарантира еднакво прилагане на настоящата директива, трябва да се установи съответна процедура за инспекция на Общността;

като има предвид, че общите мерки за контрол на болестите формират минималната база за поддържане на еднакъв стандарт за здравето на животните;

като има предвид, че Решение 90/424/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно разходите във ветеринарната област [1], и по-специално член 5 от него се прилага в случай на поява на някоя от болестите, изброени в приложение А към Директива 91/67/ЕИО;

като има предвид, че на Комисията трябва да се възложи задачата да приеме необходимите мерки за изпълнение; като има предвид, че за тази цел трябва да се установи процедура за сближаване и ефективно сътрудничество между Комисията и държавите-членки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

Настоящата директива определя минималните мерки на Общността за борба с болестите по рибите, посочени в приложение А, списъци I и II към Директива 91/67/ЕИО.

Член 2

За целите на настоящата директива определенията в член 2 от Директива 91/67/ЕИО се прилагат при необходимост.

В допълнение се прилагат следните определения:

1. *списък I на болестите:* болести по рибите, посочени в приложение А, списък I към Директива 91/67/ЕИО;

2. *списък II на болестите:* болести по рибите, посочени в приложение А, списък II към Директива 91/67/ЕИО;

3. *риби, съмнителни за заболяване:* риби, показващи клинични признаци или следсмъртни изменения, или съмнителни реакции при лабораторни тестове, които водят до едно основателно съмнение за наличието на болест от списък I или списък II;

4. *заразени риби:* риби, при които наличието на болест от списък I или списък II е официално потвърдено в резултат на лабораторно изследване или, в случая на инфекциозна анемия по сьомгите — в резултат на клинично изследване и на следсмъртно изследване;

5. *съмнителна за заразяване рибовъдна ферма:* ферма, съдържаща риби, съмнителни за заболяване;

6. *заразена рибовъдна ферма:* ферма, съдържаща заразени риби; освен това ферма, която е евакуирана и все още не е дезинфекцирана.

---

[1] ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 19. Решение, последно изменено с Решение 92/438/ЕИО (ОВ L 243, 25.8.1992 г., стр. 27).

▼B

Член 3

Държавите-членки гарантират, че всички рибовъдни ферми, които развъждат или отглеждат риби, податливи на болестите от списък I или списък II:

1. са регистрирани от официалната служба; тази регистрация трябва непрекъснато да се поддържа актуална;

2. водят регистър на:

   а) живите риби, хайвер и гамети, които постъпват в рибовъдната ферма, който съдържа цялата информация, отнасяща се до тяхната доставка, техния брой или тегло, техния размер, техния източник и техните доставчици;

   б) живите риби, хайвер и гамети, които напускат фермата, който съдържа цялата информация, отнасяща се до тяхното изпращане, техния брой или тегло, техния размер и адреса, на който се изпращат;

   в) установената смъртност.

   Този регистър трябва да бъде достъпен за щателна проверка от официалните служби винаги когато те поискат, трябва да бъде редовно актуализиран и да се води в продължение на четири години.

Член 4

Държавите-членки гарантират, че съмнението за наличие на някоя от болестите от списък I и списък II подлежи на задължително обявяване пред официалната служба възможно най-бързо.

ГЛАВА II

Мерки за борба с болестите от списък I

Член 5

1. Когато в определена рибовъдна ферма се намират риби, съмнителни за някое от заболяванията от списък I, държавите-членки гарантират, че официалната служба предприема незабавно официално разследване за проучване с цел да потвърди или изключи наличието на това заболяване, включително клинично изследване; по-специално тази служба трябва да вземе или да организира вземането на пробите, необходими за лабораторното изследване.

2. Веднага щом бъде обявено съмнението за наличие на заболяване, официалната служба поставя съответната ферма под официално наблюдение и изисква по-специално следното:

а) да се направи официално преброяване на всички видове и категории риби и за всички тях да се установи броят на вече мъртвите риби, на заразените, съмнителните за заболяване или за заразяване; това преброяване трябва да се поддържа в най-актуален вид от собственика или от отглеждащия рибите, така че да се отчете нарастването на популацията или на новите случаи на смърт, наблюдавани през време на периода на съмнение; информацията от това преброяване трябва да бъде предоставена при поискване, като тя може да бъде проверявана при всяка инспекция;

б) никакви риби — независимо дали живи или умрели, както и никакви хайвер или гамети да не могат да влизат или да

▼B

напускат рибовъдната ферма без разрешението на официалната служба;

в) отстраняването на мъртвите риби или на техните вътрешности да се осъществява под наблюдението на официалната служба;

г) вкарването или изкарването на храни за рибите, на прибори, предмети или други субстанции, като например отпадъци, които могат да пренесат болестта, да бъдат при необходимост обект на разрешение от страна на официалната служба, която трябва да формулира условията, необходими за предотвратяване на разпространението на патогенните микроорганизми;

д) движението на лица към или от рибовъдната ферма да подлежи на разрешение от страна на официалната служба;

е) влизането или излизането на превозни средства към или от рибовъдната ферма да е обект на разрешение от страна на официалната служба, която трябва да формулира условията, необходими за предотвратяване на разпространението на патогенните микроорганизми;

ж) при входовете и изходите на рибовъдната ферма да се използват подходящи средства за дезинфекция;

з) да се проведе епизоотично проучване в съответствие с член 8, параграф 1;

и) всички рибовъдни ферми, разположени в същия водосборен район или в същия крайбрежен участък, да се поставят под официално наблюдение и никакви риби, хайвер или гамети да не могат да напускат тези рибовъдни ферми без разрешението на официалната служба; в случая на обширни водосборни райони или крайбрежни участъци, официалната служба може да реши да ограничи тази мярка до един по-малко обширен участък, намиращ се непосредствено до рибовъдната ферма, съмнителна за заразяване, ако тази служба сметне, че за този участък се изисква максимална карантина за предотвратяване на разпространението на болестта;

При необходимост официалните служби на съседните държави-членки или на трети страни трябва да бъдат информирани за съмнението за наличие на заболяване; в такъв случай официалните служби на държавите-членки предприемат съответни действия за прилагане на мерките, определени в настоящия член.

Там, където е необходимо, могат да се предприемат специфични мерки в съответствие с процедурата, определена в член 19.

3. Докато официалните мерки, определени в параграф 2, бъдат приложени, собственикът или отглеждащият рибите, съмнителни за заболяване, следва да вземат всички подходящи мерки, за да гарантират съответствие с параграф 2, с изключение на букви з) и и).

4. Мерките, посочени в параграф 2, не се прекратяват, докато съмнението за наличието на болестта не бъде официално отхвърлено.

Член 6

Веднага след като бъде официално потвърдено наличието на болест по списък I, държавите-членки гарантират, че официалната служба ще нареди в допълнение към мерките, изброени в член 5, параграф 2, да бъдат приложени следните мерки:

а) в заразената рибовъдна ферма:

▼M1

— всички риби следва да бъдат отстранени в съответствие със схемата, установена от официалните служби и утвърдена от Комисията в съответствие с процедурата, установена в член 19, параграф 2,

▼B

— в случая на ферми във вътрешността на страната, всички водни площи трябва да бъдат пресушени с цел почистване и дезинфекция,

— всички гамети и хайвер, мъртви риби и риби с клинични признаци на болестта се считат за материал с висока степен на риск и трябва да бъдат унищожени под контрола на официалната служба в съответствие с Директива 90/667/ЕИО ([1]),

— всички живи риби се убиват или унищожават под контрола на официалната служба в съответствие с Директива 90/667/ЕИО или в случая на риби, които са достигнали търговски размер и не показват признаци на болестта, се пристъпва към умъртвяването им под контрола на официалната служба с цел търговия или обработка за консумация от човека.

В последния случай официалната служба гарантира, че рибите се умъртвяват и изкормват незабавно, че тези операции се осъществяват в такива условия, които да предотвратят разпространението на патогенните микроорганизми, че отпадъците и вътрешностите на рибите се считат за материал с висока степен на риск и че същите се предават за обработка с цел унищожаване на патогенните микроорганизми в съответствие с Директива 90/667/ЕИО и че използваната вода е подложена на обработка, която да деактивира всички патогенни микроорганизми, които би могла да съдържа,

— след отстраняването на рибите, хайвера и гаметите водните площи, оборудването и всички материали трябва да бъдат почистени и дезинфекцирани колкото се може по-скоро, като се следват установените от официалната служба инструкции — по такъв начин, че да се елиминират всички рискове от разпространение или оцеляване на причинителите на болестта. Процедурата за почистване и дезинфекциране на заразената рибовъдна ферма трябва се определя в съответствие с процедурата, предвидена в член 19,

— всички субстанции, които биха могли да бъдат заразени, посочени в член 5, параграф 2, буква г), трябва да бъдат унищожени или обработени по такъв начин, че да гарантират унищожаването на всички налични патогенни микроорганизми,

— трябва да се проведе епизоотично проучване в съответствие с член 8, параграф 1 и да се приложат разпоредбите на член 8, параграф 4; това проучване трябва да включва вземането на проби за лабораторно изследване;

б) всички ферми, разположени във водосборния район или в крайбрежния участък, в който се намира заразената рибовъдна ферма, се подлагат на санитарни инспекции; ако тези инспекции разкрият наличие на положителни случаи, се прилагат мерките, предвидени в буква а) от настоящия параграф;

([1]) Директива 90/667/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. относно ветеринарните правила за унищожаване и преработка на животински отпадъци, тяхното пускане на пазара и предотвратяване на патогени във фуражите от животински или рибен произход, и за изменение на Директива 90/425/ЕИО (ОВ L 363, 27.12.1990 г., стр. 51.). Директива, изменена с Директива 92/118/ЕИО (ОВ L 62, 15.3.1992 г., стр. 49).

▼B

в) повторното зарибяване на рибовъдната ферма се разрешава от официалната служба след инспекция със задоволителен резултат по отношение на операциите за почистване и дезинфекциране и в края на периода, за който официалната служба счете, че е подходящ, за гарантиране унищожаването на патогенните микроорганизми и на всички други възможни инфекции в същия водосборен район;

г) прилагането на мерките, определени в член 5, параграф 2, букви а), б), в) и г), изисква сътрудничеството с официалните служби на другите държави-членки, като официалните служби на тези държави-членки гарантират съответствие с мерките, определени в настоящия член.

Когато е необходимо, се предприемат и други допълнителни мерки в съответствие с процедурата, определена в член 19.

Член 7

При наличието на риби от дивата природа и риби, които не принадлежат към никоя рибовъдна ферма, както и риби в езера, басейни или други инсталации, предназначени за риболов или за отглеждане на декоративни риби, които са съмнителни за заболяване или заразени, държавите-членки гарантират предприемането на подходящите мерки. Държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет за мерките, които са предприели.

Член 8

1. Епизоотичното проучване се отнася до следното:

— вероятния период от време, през който болестта е могла да съществува в съответната рибовъдна ферма, преди да е обявена или за нея да съществува съмнение,

— възможния произход на болестта във фермата и идентифицирането на други рибовъдни ферми, в които има хайвер и гамети и риби от податливи видове, които биха могли да бъдат заразени,

— движението на рибите, хайвера или гаметите, превозните средства или субстанции и лицата, за които има вероятност да са пренесли причинителя на болестта до или от въпросната ферма,

— вероятното съществуване на преносители на болестта и тяхното разпространение.

2. Ако епизоотичното проучване установи, че болестта е могла да бъде пренесена от друг водосборен район или от друг крайбрежен участък, или е могла да бъде пренесена към друг водосборен район или друг крайбрежен участък в резултат на контакта, възникнал от движението на риби, хайвер или гамети, от животни, превозни средства или лица или по какъвто и да е друг начин, рибовъдните ферми, принадлежащи към тези водосборни райони или крайбрежни участъци, се считат за съмнителни и се прилагат приложат мерките, определени в член 5. Ако се потвърди наличието на болестта, се прилагат мерките, определени в член 6.

3. Ако епизоотичното проучване установи, че е необходимо сътрудничество с официалните служби на други държави-членки, официалните служби на съответните държави-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират съответствие с настоящата директива.

▼B

4. Създава се кризисно звено, което да осигури пълно координиране на всички необходими мерки, които да гарантират максимално бързото ликвидиране на болестта и за целите, свързани с провеждане на епизоотичното проучване.

Общите правила относно националните кризисни звена и кризисните звена на Общността се определят от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.

5. Съветът с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, изготвено на основание становището на Научния ветеринарен комитет, с цел да се вземе под внимание най-вече развитието на науката и техниката, извършва преглед на разпоредбите на настоящия член най-късно до 31 декември 1996 г.

ГЛАВА III

Мерки за борба с болести от списък II

Член 9

1. Когато съществува съмнение за наличието на болест от списък II или наличието на такава болест бъде потвърдено в определена одобрена зона или в определена одобрена рибовъдна ферма, разположена в неодобрена зона, се провежда епизоотично проучване в съответствие с член 8. Държавите-членки, които искат да възстановят своя статус в съответствие с Директива 91/67/ЕИО, трябва да спазват разпоредбите на приложения Б и В към същата директива.

2. Ако епизоотичното проучване установи, че болестта е могла да бъде внесена от одобрена зона или от друга одобрена рибовъдна ферма или ако е могла да бъде прехвърлена към друга одобрена рибовъдна ферма в резултат на движението на риби, хайвер или гамети, на животни, превозни средства или лица, или по какъвто и да е друг начин, тези зони или ферми се считат за съмнителни и се прилагат съответните мерки.

3. Официалната служба може обаче да разреши отглеждането на риби, предназначени за умъртвяване, докато те достигат търговски размер.

Член 10

1. Когато определена неодобрена рибовъдна ферма, разположена в неодобрена зона, съдържа риби, съмнителни за заболяване от списък II, държавите-членки гарантират, че съответната официална служба:

а) незабавно привежда в действие официални средства за разследване с цел да потвърди или изключи наличието на болестта, включително — когато това е необходимо — вземането на проби за изследване в одобрена лаборатория;

б) извършва или организира извършването на официално преброяване на заразените рибовъдни ферми, като това преброяване се актуализира редовно;

в) поставя или нарежда поставянето на заразените рибовъдни ферми под официално наблюдение, за да гарантира, че чрез дерогация от член 3, параграф 1, буква в) от Директива 91/67/ЕИО единственото разрешено движение от заразените рибовъдни ферми се отнася за живи риби, хайвер или гамети, предназначени за други рибовъдни ферми, заразени със същото заболяване, или за умъртвяване с цел консумация от човека.

▼B

2. Държавите-членки могат за определен период от време да създадат под наблюдението на официалната служба допълнителна или задължителна програма за ликвидиране на болестите от списък II в неодобрените рибовъдни ферми или неодобрените зони. През време на този период се забранява въвеждането в зоната или фермата, които са обект на такава програма, на живи риби, хайвер или гамети от заразени рибовъдни ферми или от ферми с неизвестен санитарен статус.

Тези програми, които ще бъдат създадени на основата на общи критерии, които трябва да бъдат определени преди посочената в член 20 дата, в съответствие с определената в член 19 процедура, ще бъдат предадени на Комисията за щателна проверка и одобрени от нея и — ако е необходимо — изменени в съответствие със същата процедура.

След изтичане на посочения в първа алинея период държавите-членки, прибегнали до тази процедура, информират Комисията и другите държави-членки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет за получените резултати.

3. Най-късно до 31 декември 1996 г. Комисията представя на Съвета доклад, изготвен след получаване на становището на Научния ветеринарен комитет, като взема под внимание придобития опит, както и развитието на науката и техниката и придружен, когато това е целесъобразно, от предложения за преглед на разпоредбите на настоящия член и най-вече по отношение на пускането на пазара на заразени живи риби, на техните хайвер и гамети, предназначени за отглеждане или угояване, и по отношение на провеждането на епизоотично проучване в неодобрените зони, когато съществува съмнение за наличието на заболяване в неодобрена рибовъдна ферма. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство по всяко такова предложение и последното се представя за одобрение, като се вземат под внимание заключенията на доклада.

4. Всички подробни правила за изпълнение на параграфи 1 и 2 се приемат от Комисията, ако и когато е необходимо, в съответствие с определената в член 19 процедура.

ГЛАВА IV

Заключителни разпоредби

Член 11

1. Вземането на проби и лабораторното тестване за наличието на болести по списък I или списък II се извършват, като се използват методите, установени в съответствие с член 15 от Директива 91/67/ЕИО.

2. Тестването за наличие на болест или патогенни микроорганизми се осъществява от лаборатория, одобрена от официалната служба. Лабораторното тестване, ако е необходимо и особено при първата поява на болестта, идентифицира съответния тип, подтип или вариант на конкретния патогенен микроорганизъм, което трябва да бъде потвърдено от националната референтна лаборатория и може да бъде при необходимост потвърдено от референтната лаборатория на Общността, посочена в член 13.

Член 12

1. Държавите-членки гарантират, че във всяка държава-членка се определя национална референтна лаборатория с оборудване и персонал от експерти, които ѝ позволяват да установи по всяко

▼B

време и особено когато въпросното заболяване се появи за първи път, съответния тип, подтип или вариант на конкретния патогенен микроорганизъм и да потвърди резултатите, получени от регионалните лаборатории за диагностика.

2. Националните лаборатории, определени за въпросните болести, отговарят за координирането на стандартите и методите за диагностициране, както и за използване на реагентите.

3. Националните лаборатории, определени за въпросните болести, отговарят за координирането на стандартите и методите за диагностициране, определени от всяка една лаборатория за диагностика на въпросното заболяване, в рамките на съответната държава-членка. За тази цел тези лаборатории:

а) могат да осигурят реагентите за диагностика за лабораториите, одобрени от съответната държава-членка;

б) контролират качеството на всички реагенти за диагностика, които се използват в съответната държава-членка;

в) организират периодично сравнителни тестове;

г) притежават изолати на патогенните микроорганизми, предизвикали болестта от случаи, потвърдени в съответната държава-членка;

д) гарантират потвърждение на положителните резултати, получени в лабораториите за диагностика, одобрени от съответната държава-членка.

4. Все пак обаче, чрез дерогация от параграф 1, държавите-членки, които не разполагат с национална лаборатория, която да е компетентна за конкретното заболяване, могат да ползват услугите на националната лаборатория в друга държава-членка, която е компетентна в тази област.

5. Списъкът на националните еталонни лаборатории за болестите по рибите се съдържа в приложение А.

6. Националните лаборатории, определени за въпросните болести, си сътрудничат с референтната лаборатория на Общността, посочена в член 13.

7. Подробните правила за прилагането на настоящия член се приемат от Комисията в съответствие с определената в член 19 процедура.

Член 13

1. Референтната лаборатория на Общността за болестите на рибите е посочена в приложение Б.

2. Без да се засяга Решение 90/424/ЕИО, и по-специално член 28 от него, функциите и задълженията на лабораторията, посочена в параграф 1 от настоящия член, са тези, определени в приложение В.

Член 14

▼M1

1. Ваксинирането срещу включените в списък II болести в одобрените зони, в одобрените стопанства, намиращи се в неодобрени зони или в зони или стопанства, които вече са започнали процедурата по одобряване, установена в Директива 91/67/ЕИО, както и срещу включените в списък I болести, се забранява.

▼M1

Въпреки това, чрез дерогация, ваксинирането може да бъде разрешено в случай на избухване на някоя от болестите от списък I, при условие че процедурите по ваксинирането са посочени в одобрените планове за действие при извънредни обстоятелства в съответствие с член 15 и че се съблюдават критериите, установени в приложение E.

▼B

2. Най-късно до 30 юни 1996 г. Съветът с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията извършва преглед на разпоредбите на настоящия член, и по-специално по отношение на определянето на специфичните условия за използването на ваксини, и с цел вземането под внимание на развитието на научните и технологичните изследвания в областта на ваксинацията.

Член 15

1. Всяка държава-членка съставя план за действие в извънредни ситуации, където да е посочено как тя ще прилага мерките, определени в настоящата директива, в случай че се появи някоя от болестите от списък I.

Този план трябва да разрешава достъп до обекти, оборудване, персонал и всички други подходящи структури, необходими за бързото и ефективно ликвидиране на появилото се заболяване.

2. Общите критерии, които ще се прилагат при съставянето на тези планове, са изложени в приложение Г.

Държавите-членки могат обаче да се ограничат до прилагането на критерии, които са специфични за конкретното заболяване, когато общите критерии са били вече приети в контекста на представянето на плановете, свързани с прилагането на мерките за борба срещу другите болести.

Комисията може в съответствие с определената в член 19 процедура да измени или допълни тези критерии, като вземе под внимание специфичния характер на съответното заболяване.

3. Плановете, съставени в съответствие с критериите, изложени в приложение Г, се представят на Комисията не по-късно от шест месеца след датата, на която настоящата директива започне да се прилага.

4. Комисията изследва плановете, за да определи дали те позволяват да се постигане желаната цел, и предлага на съответната държава-членка всички необходими изменения най-вече за да гарантира, че те са съвместими с плановете на останалите държави-членки.

Комисията одобрява плановете, при необходимост изменени, в съответствие с определената в член 19 процедура.

Впоследствие плановете могат да бъдат изменени или допълнени в съответствие със същата процедура, така че да се вземе под внимание новото развитие в тази ситуация.

Член 16

Експертите на Комисията могат в сътрудничество с компетентните органи и доколкото това е необходимо, за да гарантират еднакво прилагане на настоящата директива, да правят проверки на място. За тази цел те могат да проверят един представителен процент участъци, за да установят дали компетентните органи проверяват дали тези участъци изпълняват изискванията на настоящата директива. Комисията информира държавите-членки за резултата от извършените проверки.

▼B

Държавата-членка, на чиято територия се извършва проверката, оказва необходимото съдействие на експертите при изпълнение на техните задължения.

Подробните правила за изпълнението на настоящия член се определят в съответствие с процедурата, предвидена в член 19.

Член 17

Условията, регулиращи финансовото участие на Общността в мерките, свързани с прилагането на настоящата директива, са определени в Решение 90/424/ЕИО.

Член 18

Приложения Б, В и Г се изменят, тогава и когато това е необходимо, от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, и най-вече с цел да се вземе под внимание развитието на изследванията и на процедурите за диагностика.

Приложение А може да бъде изменено, тогава и когато това е необходимо, в съответствие с процедурата, определена в член 19.

▼M1

Член 18а

Необходимите мерки за приложението на настоящата директива, отнасящи се до мерките, посочени в изброените по-долу членове, следва де бъдат приети в съответствие с регулаторните процедури, посочени в член 19, параграф 2:

— член 5, параграф 2,

— член 6,

— член 10, параграфи 1 и 2,

— член 12,

— член 15,

— член 16,

— член 18, втора алинея.

Член 19

1. Комисията се подпомага от Постоянния ветеринарен комитет, учреден с Решение 68/361/ЕИО ([1]), наричан по-долу Комитетът.

2. Където съществува препратка към настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Периодът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.

3. Комитетът приема свой правилник.

▼B

Член 20

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с

([1]) ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

▼B

настоящата директива преди 1 юли 1994 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Все пак от определената в параграф 1 дата държавите-членки могат, при спазване на общите правила на Договора, да поддържат или прилагат на своята територия по-стриктни разпоредби от определените в настоящата директива. Те информират Комисията за всяка такава мярка.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното си законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 21

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼M3

ПРИЛОЖЕНИЕ А

НАЦИОНАЛНИ РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ ЗА БОЛЕСТИ ПО РИБИТЕ

AT	VMU: Veterinärmedizinische Universität Wien, Klinik für Geflügel, Ziervögel, Reptilien und Fische (University of Veterinary Medicine Vienna, clinic for poultry, pet birds, reptiles and fish) Veterinärplatz 1 A-1210 Wien
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels

▼M4

BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт „Проф. д-р Георги Павлов“, Национална референтна лаборатория „Болести по рибите и морските мекотели“ бул. „Пенчо Славейков“ 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute „Prof. Dr. Georgi Pavlov“, National Reference Laboratory for Fish Diseases and Molluscs 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)

▼M3

CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
CZ	Veterinary Research Institute Hudcova 70 621 32 Brno

▼M5

DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Hangøvej 2 DK-8200 Aarhus N

▼M3

EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Väike-Paala 3, 11415 Tallinn, Estonia Tel.: +372 603 58 10 Faks: + 372 603 58 11 E-post: tallinn@vetlab.ee
ES	Laboratorio Central de Sanidad Animal de Algete Carretera de Algete, km 8 Algete 28110 (Madrid) Tel.: +34 916 290 300 Fax: +34 916 290 598 E-mail: lcv@mapya.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki,

▼M3

	FinlandE-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest– LERPP BP 70 29280 Plouzane
GB	Cefas Weymouth Laboratory Barrack Road The nothe Weymouth Dorset DT4 8UB UK FRS Marine Laboratory PO Box 101 375 Victoria Road Torry Aberdeen AB11 9DB
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes Laboratory of Fish Pathology and Bio-Pathology of Aquatic Organisms, 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: +30.2106010903

▼M5

HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állat-egészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu

▼M3

IE	The Marine Institute Rinville Oranmore Co. Galway
IT	Centro di referenza nazionale per lo studio e la diagnosi delle malattie dei pesci, molluschi e crostacei c/o Istituto zooprofilattico sperimentale delle Venezie, V.le dell'Università,10 - 35020 Legnaro (Pd)
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio g. 10 LT-08409 Vilnius, Lietuva
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Legnaro (PD), Italia

▼M3

NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Department of Fish Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa

▼M4

RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63 sector 5 codul 050557, București

▼M3

SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Wildlife, Fish and Environment SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674044
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny a potravinový ústav, Jánoškova 1611/58, 026 80 Dolný Kubín

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ Б

РЕФЕРЕНТНА ЛАБОРАТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА ЗА БОЛЕСТИТЕ ПО РИБИТЕ

Statens Veterinære Serumlaboratorium

Landbrugsministeriet

Hangøvej 28200 Aarhus N

Denmark.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ B

ФУНКЦИИ И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РЕФЕРЕНТНАТА ЛАБОРАТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА ЗА БОЛЕСТИТЕ ПО РИБИТЕ

Функциите и задълженията на референтната лаборатория на Общността за болестите по рибите от списъци I и II са следните:

1. да координира, след консултация с Комисията, методите, използвани в държавите-членки за диагностициране на съответните болести, и по-специално посредством:

   а) определяне на типа, съхранение и предоставяне на щамове на патогенните микроорганизми за съответното заболяване с цел извършване на серологични тестове и подготовка на антисеруми;

   б) предоставяне на стандартни серуми и други контролни реагенти на националните референтни лаборатории с цел да се стандартизират тестовете и реагентите, които ще се използват във всяка държава-членка;

   в) създаване и задържане на колекция от щамове и изолирани щамове на съответните патогенни микроорганизми;

   г) организиране на периодични сравнителни тестове за диагностични процедури на общностно ниво;

   д) събиране и комбиниране на данни и информация за използваните методи на диагностика и резултатите от тестовете, проведени в Общността;

   е) характеризиране на изолатите на съответните патогенни микроорганизми за съответното заболяване, като се използват най-новите и подходящи методи, така че да позволи едно по-добро разбиране на епизоотологията на болестта;

   ж) да следи развитието в областта на наблюдението, епизоотологията и превенцията на съответното заболяване в целия свят;

   з) поддържане на експертни познания във връзка с патогенните микроорганизми за съответното заболяване и другите патогенни микроорганизми, така че да може да се осъществи една бърза диференциална диагноза;

   и) придобиване на основни познания за подготовката и използването на продуктите на ветеринарната имунология, които се използват за унищожаването и контролирането на съответното заболяване;

2. да помага активно за диагностицирането на съответното заболяване в държавите-членки, като получава изолати на съответните патогенни микроорганизми за потвърждаващата диагноза, характеристика и изследвания в областта на епизоотологията;

3. да улесни квалификацията или преквалификацията на експерти по лабораторна диагностика с оглед хармонизиране на използваните техники за диагностика в цялата Общност;

4. да си сътрудничи във връзка с методите за диагностициране на болестите от списък I с компетентни лаборатории от трети страни, където тези болести преобладават.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ Г

МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ ЗА ПЛАНОВЕТЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ В ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ

Плановете за действие в извънредни ситуации отговарят минимум на следните критерии:

1. създаване на национален кризисен център, който да координира всички мерки за контрол в съответните държави-членки;

2. осигуряване на списък на местните центрове за борба с болестите с адекватни възможности за координиране на мерките за борба с болестите на местно ниво;

3. предоставяне на подробна информация за членовете на персонала, включен в мерките за контрол, за техните умения и техните отговорности;

4. всеки местен център за борба с болестите трябва да е в състояние да направи бърз контакт с лица/организации, които са свързани директно или индиректно с появата на болестта;

5. предоставяне на оборудване и материали с цел правилното изпълнение на мерките за борба с болестите;

6. подготвяне на подробни инструкции за действията, които да се предприемат при съмнение или потвърждение на заболяване или заразяване;

7. създаване на програми за обучение с цел да се поддържат и усъвършенстват уменията в тази област и в административните процедури;

8. когато това е целесъобразно, лабораториите за диагностика трябва да имат възможности за следсмъртно изследване, както и необходимия капацитет за серологични, хистологични и други изследвания и трябва да поддържат уменията за бърза диагностика (за тази цел трябва да се създаде организация за бързото транспортиране на пробите);

9. следва да се предвиждат разпоредби завъвеждането в действие на изпълнението наплановете за действие в извънредни ситуации.

▼**M1**

ПРИЛОЖЕНИЕ Д

КРИТЕРИИ ОТНОСНО ПРОГРАМИТЕ ЗА ВАКСИНИРАНЕ

Програмите за ваксиниране трябва да съдържат най-малкото следната информация:

1. Характера на заболяването, което изисква да се направи искане за извършване на ваксинация.
2. Представя се информация за крайбрежните и вътрешни зони, обекти и стопанства, в които може да се извърши ваксинация. Ваксинацията не може да се извършва при никакви обстоятелства извън границите на засегнатите зони и при необходимост буферната зона, установена около засегнатите зони.
3. Подробна информация за ваксината, която ще се използва, включително тип/ове ваксини, които биха могли да се използват.
4. Подробна информация за условията, при които ще се използва ваксината, честота на ваксиниране, граници на употреба на ваксината (коя риба, кои садки и т.н.).
5. Критерии за прекратяване на ваксинацията.
6. Приемат се разпоредби за водене на дневници за минали ваксинации (дати, обекти и стопанства, в които е проведено ваксиниране, установяване на буферни зони и т.н.).
7. Приемат се мерки за ограничаване движението на рибата в зоните на ваксиниране, за да се гарантира, че рибата може да напусне зоната на ваксинация само ако е умъртвена за консумация от човека или при необходимост да бъде унищожена.
8. Други необходими разпоредби, които се изискват при ваксинация.